

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:			
Egy negyedévre	1 fr	Egészévre	4 fr
Félévre	2 "	Egyes szám ára	10 kr

Felelős szerkesztő: **ZÁDORY KÁROLY.**
Laptulajdonos: **FIGULI ANTAL.**

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilvtéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

A mi temetőnk.

Kegeletes megemlékezésünk búcsújáró helye az a szentelt föld, hol az enyé szét átveszi uralmát a fölött a mi porból lett.

Kedves nekünk a temető azért is, mert ott alussza enyhe, örökalmát a halandó; azért is, mert a kinek szívében a csüggesztő kétség fellege borong; odajár sirni s imádkozni.

Halottak estéjén, mintha a menny szállott volna le a Páring völgybenyúló tövében elterülő azon helyre, hová halottainkat kikisérjük; csillagagyak tündököltek a bús halmokon, melyek fölött nyüzsgő élet hullámozott.

A Megváltó tanított bennünket arra, hogy szívünk a kegelet temploma legyen.

Megfogadtuk üdvözítő szavát s megemlékeztünk az elköltözöttekről; mert az Isten-Ember megtörte ugyan a halál hatalmát, de az elhunytakról való megemlékezést nem törölte el.

Egyik méceszt gyújtott, másik koszorút helyezett el szerettei sirján s a kiknek nem adatott, hogy gyászukat vagy kege-

letüket külsőleg is kifejezésre juttathassák, azok ájtatos imát mondtak a hantok felett.

A mely nép nem becsüli halottait, az tiszteletlen önmaga iránt, mert semmibe sem veszi multját s a jövőnek a multban lerakott alapjait. Isten igéjének fölment hirdetője elragadó szónoklatával ott a sírok között intett bennünket halottaink emléke iránti kötelességünkre, a kik még nem értették, azoknak lelke eldurvult és sivár lénye nem képes felemelkedni oda, hová a nemesebb eszmények emelik az embert.

A rómaiak addig voltak leghatalmasabbak, a míg elhunytaik hamvait urnákban, házuk szentélyében őrizték s bukásuk akkor következett be, mikor a hamvednyeket megittasulva kidobálták a kéjلاكokká súlyosított házi szentélyekből.

Tekintsük a történelmet. A nemzetek hanyatlásának első jeleit, többnyire a sírok elhanyagolásában találjuk. A mely nemzet nem törődött halottaival, az már az enyészet lejtőjén állott.

Az általánosságban idézett példákbl vonjuk le a következtetést:

Petrosény északkeleti oldalán, az itteni bányatársulat által bérben birt kincs-

tári területen van a temető. A községnek tehát, mint ilyennek, nincsen temetkezési helye. Ez — legalább ez idő szerint —, nem volna érezhető hiány, mert a társulat igazgatósága minden nehézség nélkül engedélyezi az elhaltaknak ottani eltemetését, ha nem tartoznak is ezen nagy iparvállalat alkalmazottai közé. De az igenis sérti a kegeletet, hogy nem történik intézkedés a temetkezési rendtartás és a sírjelek őrzése iránt.

Nem vádolunk senkit, csak a száraz tényt említjük.

A felekezetek előjáróinak s a községi helyhatóságnak nincsen joga a rendtartás iránt intézkedni; a bányatársulat nem is hivatott egy köztemető fölött aként őrködni, mint azt az elhunytak iránti kegelet megköveteli.

Ezen kúszált helyzetnek folyamánya aztán az, hogy a temetőben nincsenek szabályozott utak, hogy a temetkezések minden megállapított rendszer nélkül történnek s különösen, hogy a sírjelek elromboltatnak, a sírokról letépik a kegelet virágait s egyik helyen sűrűn egymás

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Őszi hangulat.

Ita: — rózsá.

Bánat könnye kiapadt szememből,
Szívemben már nincs semmi vágy,
Testem lelkem egykép kifáradott,
Örök álmot pihenni vágy.

Mulandóság az elvirult mezőn,
Siralmas, egyhangu a táj,
Oly végtelen jó lehet alatta,
Hol nincs senki, semmi sem fáj.

Hol tovább szöhetem azt az álmot,
Mely elmúlt időkben fakadt,
Mert az életben nincs szűró tövis,
Seb, mely irt nem talál alant.

Ida.

A szép Ida bosszusan toppant parányi lábával:

Ugyan hagyja már abba unalmas fejtegetéseit, legyen már egyszer okos ember. Mikor még szegény házmesterleány voltam, talán

hallgattam volna a szegény iparos szavára, de nézzen csak körül és mondja meg őszintén, hogy az ünnepektől diva, kinek lábainál bárók és grófok hevernek, kit az egész világ tönjéne és tenyerén hord a színházi közönség, lehet-e olyan ostoba liba, miszerint lábbal tapossa szerencsését és a mesebeli királynő módjára hamupipkóvé változzék? Én mindig tiszteltem és becsültem magát, lássa bennem jövőre is jóakaró barátinőt, de nem születtem a nélkülözések számára és nem akarom boldogtalanná tenni, egy nagyravágyó és fényhez szokott nő birhatásával.

Ez utóbbi szavakat már ellágyulva ejtette ki Ida; az ő nemesebb érzelmek irányában eldurvuló szívét is meghatották az előtte álló férfiú naiv őszinteséggel kifejezett érzelmei. Csak kiszabadulhatna a rózsás linczok közül s ismét a kis házmester Ida lehetne, mely szívesen borulna e kérges tenyerű becsületes ember keblére, hagná itt dicsőségeinek színhelyét, az egyszerű munkás becsületes hajlékával cserélve fel a bűn kísértő tanyáját.

Az a boldogtalan ember pedig előtte, mint vihar által sújtott tölgy, némán csüggeszt le fejét, elkábitja a fájdalom, gyermekekessé teszi a környező pompa és illatár.

— Ida — s e remegve kiejtett szóban annyi melegség nyilatkozik — emlékszik-e még arra, mikor a kis házmesterleányt erős karok oltalmazták az úri gyermekek pajkossága ellen, mikor kéz-kézben haladva élvezték gyermeki szeretetünk boldogító varázsát és a mezőkön futkosva, ölemben talált nyugodt pihenést az aranyfürtű fejecske? Vagy elűzte a jelen, multjának emlékeit? Ugy Isten Önnel Ida; legyen boldogabb nála!

Ida mindenre emlékszik és rettentően szenved. Ismeretlen fájdalom szorítja össze szívét, futna a férfi után, de námoros zsibadság bágyasztja el tagjait. Égeti a cifra ruha és környező pompa, üresnek találja a világot, mely babérrel övezi kedvenceit, hogy azután elforduljon tőlük, kiállhatatlanoknak az arslánokat, kik keselyű módjára lesnek prédájukra. Belső ömen sugja: „El innen, el messze, fogadd el e becsületes ember kezét, mely kiránt a sárból, boldogságot és szeretetet tartva fenn számodra; hagyd itt aranyos kalitkádát s fuss innen, menekülj veszed elől!”

Ida nem küzd már, messze eldobja csillogó karkötőit s a távozó után szalad. Cifra livrébe bujtatott inas nyitja ki az ajtót:

— A gróf ur ő méltósága!

— Mais voilà Ida, mi ez kedvesem?

mellő temetkeznek, másik helyen üresen hagyott sírhelyek maradnak.

Igaz, hogy Petrosény új telepítvény s egyebek között még a köztemető fontos ügye sincsen szabályozva, de ez nem indok arra nézve, hogy ez a kérdés időtlen-időig rendezetlenül maradjon.

A bányatársulat megengedi, hogy az ő temetőjében örök nyugalomra helyeztesenek a halottakat, de hogy azok síremlékének megőrzése is feladatához tartoznék, az aligha az ő kötelessége. Nem ismerjük a kérdéses temető használatát s gondozását iránt fennálló rendelkezést, de azt határozottan kijelenthetjük egy-két temetés, de különösen halottak napján szerzett tapasztalataink alapján, hogy a temető kérdésének rendezése elutasíthatatlan és sürgős. Azt a kegyelelsértő botrányos állapotot, mely igazán felháborító, a rendelkezésre hivatottaknak megengedni nem szabad.

A holtak emlékeztetésének szentelt magasztos ünnep elmúlt, letörültük könnyeinket, végezzük napi munkánkat ismét, de nem szabad megelégednünk elsiratott kedveseinkről.

„A mely nép nem becsüli halottait, az tiszteletlen önmaga iránt”.

UJDONSÁGOK.

— **Az időjárás** itt a Zsilvölgyben, mint rendszeren ősszel, most a legkellemesebb. Verőfényes nyári meleg nap süt le a tiszta égboltról s még alkonyatkor is olyanhe a lég, hogy nyári ruhában sétál a közönség. Ha majd rövid idő alatt be áll a zord idő, lesz módunk örízni a fűtött szobát.

— **Uj főispán.** Hunyadmegye főispánjává értesülés szerint gr. Bethlen Miklós Torontál-vármegye főjegyzőjét nevezték ki. Ez a hír megerősítésre vár, mert jól értesült fővárosi la-

pok Hollaki Arthur főispánná leendő kinevezéséről is referálnak.

— **Az Ürikány-Zsilvölgyi Magyar Kőszénbánya Részvény-Társaságnak** f. hó 4-én kiváló előkelő vendégei voltak Lupényben. Az igazgatótanácsnak két tagja Münnich Aurél orsz.-gyűlési képviselő s Hollaky Arthur Hunyadvármegye alispánja, továbbá a társulat vezérigazgatója Pauer Gyula és Lang a hitelbank szénosztály igazgatója. Hír szerint messzemenő tervek előkészítésével áll kapcsolatban a nevezett urak ittléte, a melyről azonban alapos értesülés hiányában ezuttal említést nem tehetünk.

— **A pápa és az erdélyi katoliku státus.** Az erdélyi katolikus status közgyűlése üdvözlő táviratot küldött a pápához. A pápa nevében Rampolls bíboros a következő választ intézte Mailáth gr. püspökhöz: „A szentatyja azon kegyelet kifejezését, mely a Te és hivedi jókívánságaiban megnyilatkozott, örömmel fogadja és úgy neked, mint lelkészeidnek és hivedinek szeretettel küldi apostoli áldását. Rampolla, bíboros.”

— **A nagyszebeni gör. kel. román érsekségre** mint értesülünk, a kormány jelöltje Metiánu János aradi püspök, kinek helyére, megválasztása esetén, aradi püspökké Goldis János országyűlési képviselő kerül.

— **Főispáni beiktatás.** Pogány Károly a vajda-hunyadi választókerület 23 éven át volt országyűlési képviselője, f. évi október hó 26-án a reggeli vonattal indult el Déváról főispáni beiktatására, Lugosra. Kisérőben voltak a hunyadmegyei küldöttség tagjai: Nagy László árvaszéki ülnök, dr. Korber Endre kir. törv. bíró, Csulay Lajos főszolgabíró, Biró József főispáni titkár, Pietsch Lajos vm. főszámvévó (Déváról), Pietsch Sándor főszolgabíró, Lenkes József r.-kapitány (Hátszeg) és Dávid János (Szászváros). A beiktatási ünnepély fényesen sikerült, mellyel fényben szebbet Krassó-Szörényvármegye nem látott. A közgyűlés bezárása után a küldöttségek tisztelgése vette kezdetét a vármegyei székház főispáni termében. Összesen 37 küldöttség tisztelgett. Befejezte az ünnepségek sorát a „Magyar Király” vendéglő dísztermében megtartott dísz-ebéd, melyen 300-an felül vettek részt.

Parbleu, magácska beteg lelkem, de legyen nyugodt, elküldöm az orvosomat. Pompás egy ember, kitűnően érti a mesterséget. Addig is pá kedvesem és ne feledd ma chère, hogy az előadás után fogatom várja. Au revoir!

A gróf ur ismert keringőt fűtyörészve távozik s tüprengéseire hagyja a lesújtott Idát. A diszelőadás nem maradt el. A kik este játszani látták, a rendszeren valamivel bágyadtabbnak találták, de azért előadás után nyíltsebbesen vitte el a grófi hintó...

— Ugy-e anyuka, édes apa nemsokára haza jön, hoz nekem babát és mézeskalácsot! Varrása felett boldogan tekint a fiatal anya csevegő gyermekére.

— Igen angyalom, ha atyád megigérté, ugy biztosan fog hozni — s édes csókkal nyomja le a cseresznyeajkakát.

Kaczagva tapsol a kicsike s vígan dobolva az ablaküvegen szemléli a szállingozó hópelyheket. Lesi az ajándékhozó apát, mert már az est homálya borul az utcára, de egyszerre csak megriadt özként simul anyja ölébe s gyermekes félelemmel mutat az ablak előtt vándorogó asszonyra.

— Hívd be anyukám. Ugy-e fázik szegény és éhes? Jaj, anyukám nézd mily havas!

A jó anya örömmel hallgat gyermekének nemes szívére s a koldusnő csakhamar a gyári művezető szerény hajlékának tűzhelyénél melengeti meggémberedett ujjait.

A piczike már nem fél tőle s boldogan figyeli a szegény nő jó étvágyát, mellyel az eleje rakott ételeket fogyasztja. Bohó kérdésekkel faggatja és ártatlan örömmel mesél neki a jó édes apáról, ki neki estére új babát hoz.

Képzeltető az az ujjongás, mikor a régvárt apa egyszerre csak betoppan s örömsugárzó arccal szorítja karjai közé drága gyermekét.

— Ez a szegény asszony is bejött megmelegedni kedvesem, engedd, hogy kissé pihenjen s meleg ételt vehessen magához. Kis Idánk jó szívének sugallatát követtem.

Boldogan tekint reá a férj:

— Adjá Isten, hogy anyjára tüsszön kedves gyermekünk! — s közös érzelmeik hosszú édes csókból olvadtak össze.

A kis Ida kicsomagolta a babát, dudogatva altatja és senki se látja a koldusnő fonnyadt arcán lepergő könnyeket...

— Ejnye teringette, látod, kedves feleség, ilyenek ezek a koldusok! Szívesen feltárjuk ajtóinkat, osztjuk meg velük eledelünket s minden köszönet nélkül, lopva távozik.

Bámulya tekintenek körül: a koldusnő nyomtalanul eltűnt... — **rózsá.**

— **Az Erzsébet szobor.** Az Erzsébet királyné emlékének törvénybeiktatásáról szóló 1898. évi XXX. t.-cz. végrehajtása érdekében alakított országos bizottság elhatározta, hogy az Erzsébet-szobor a budavári Szent-György téren állíttassék föl, a hol jelenleg a Hentzi-szobor áll. A szobor helyére nézve a felsőes ur óhaja értelmében határozott.

— **A petrosényi gör.-keleti egyház** folyó hó 19-én táncmulatsággal egybekötött hangversenyt rendez a Baresay-szállodában. Ezen élvezetesnek ígérkező mulatságon vallás és nemzeti külömbőség nélkül előre láthatólag tömegesen fogunk résztvenni. A hangversenyben közreműködő hölgyek és urak a következők: Aszonyok: Ciorán Eleonora, Muntán Eleonora, Szokol Luiza, Stánka Joána, Zuleger Józsefné. Leányok: Finsgráf Mari, Horgos Róza, Horváth Julia, Krainik Mari, Janku Magdolna, Nekula Anna, Pokorny Irén, Stánka Helena, Varhanik Róza és Varhanik Maritzi. Férfiak: Arad János, Bara László, Borlán János, Bián János, Ciorán Véler, Corne Miklós, Crainic Romulus, Cozian Péter, Cirka Péter, Hajdu Ilyés, Jakób Péter, Moga István, Muntán Tivadar, Motora László, Nista Ádám, Szokol Miklós, Szokol Dénes és Szerb János. A hangverseny műsorát a következő számunkban közöljük.

— **Vasuti építkezések befejezése.** Említettük annak idején, hogy a M. A. V. petrosényi állomásánál, nagy arányú építkezések fogantatottak. Múlt hó 29-én a hivatali konstatálással az építkezések befejezése hivatalosan is elismerve lett s ezen alkalmából megemlítjük, hogy: egy hivatalnoki laképület 4 hivatalnoki és 4 tiszt lakással; egy osztálymérnökségi laképület, oszt. mérn. hivatal helyiséggel, 3 mérnöki és 1 iroda tiszt lakással; 1 vízház, 2 tartánnyal, 1 fűtőházi irodával és mozdonysemélyzeti lak-tanyával; 2 őrház, 1 pályafentartási raktár, pályafelvigyázói irodával; 1 pályafentartási farraktár, 1 műhely és 14 vágány épült s vétetett át használatba m. hó 29-én. Az impozans épületek lekötik a figyelmet és méltán. A stílus és kivitel egyaránt dicsérik a tervezőt és építőt. A tiszt és altiszt lakások, az iroda helyiségek észszerű berendezése méltán megérdemli az elismerést. A monumentális építkezések befejezése alkalmából az osztálymérnökség vezetője, Polgár Lajosnál mint az építések vezetőjénél díszes társaság gyűlt össze „az áldomás ivásra”. A ház öröje páratlan szívélyességgel s kedvességgel teljesítő vendégszerető háziasszonyi tisztét. Természetes, hogy a felköszöntések nem maradhattak el. Henrich Viktor a Petrosény díszére szolgáló építészeti nagy alkotások vezetőjét Polgár Lajost és kedves nejét éltette egyes feladatát közeliismerésre oly lelkiismeretesen teljesíté. A gazdagon terített asztalok mellől felkerekedett előbb az igazi, azután az éltesebb fiatalság s hajnalig kifogyhatatlan kedvvel folyt a tánc Károly lelkesítő, gyűjtő zenéje mellett. Ott voltak: Bozó Pálné, öz. Huth Adalbertné, Henrich Viktorné, Kendrey Gyuláné, Öz. Maderspach Viktorné, Rotter Antalné, Rudolf Józsefné, Sternberg Bertalané, Tribusz Antalné, Dr. Weisz Józsefné, urnők és: Huth Miczi, Huth Paula, Huth Antonia, Tribusz Vilma, urhölgyek.

— **A kicsinyek mulatsága.** Hugó Viktor mondta, hogy: — „az Isten legremekesebb teremtményei a gyermekek.” Annyi örömet és gyönyörűséget, mint a kicsinyek ártatlansága és ügyessége, nem nyújthat semmi a világon. Ezt éreztük mindanyian, kik vasárnap este a

Prokopp vendéglőben jelen voltunk, hol Lengyel László kisebb növendékeinek próbatáncmulatsága minden várakozásra felül jól sikerült. A táncművészet meglepő produkálása a mester szakképzettségét annál inkább dicséri, mert hogy igazán rövid idő alatt 12 félé táncot olyan kis gyermekekkel s oly szépen betanítani lehessen, azt szinte hihetetlennek tartanók, ha kellemes bizonyítékát nem tapasztaljuk. Szinte rosszul esett a szép számú díszes közönségnek, hogy korán haza szolitotta a kis anyagsereget a szülői gondosság. — A nevezett táncztanító folyó hó 13-án azaz vasárnap este fél 8 órakor tartja a záróvizsgálatot tanítványaival, a hol a mult számunkban közölt és nagy sikerrel már bemutatott 12 tánczon kívül még a következő tánczok fognak bemutattni: u. m.: 1. Les Lanciers (udvari négyes), 2. Magyar Szóló (en quartett), 3. Ecossaisse (skót-táncz), 4. Air de Louis XIII. Lajos király legregibb menuetje, 5. Menuett de valse (eredeti mágnes kosztimben e két utóbbi), 6. Mignon legújabb londoni körtáncz, mely külföldön a legközkedveltebb táncz. Előreláthatólag biztos jó siker ígérkezik nevezett táncztanító jelen bemutató estélyéhez annyival is inkább, hogy a mult esetben történt tánczvizsgálaton úgy a különleges tánczok bemutatásával, mint azok szabályos és rendezett előadatasával nevezett táncztanító a jelenlevő számottevő intelligencia teljes meglegedését kiérdemelte, és kivívta. Tudomásunkra jutott, hogy a következő héten kezdődőleg heti 3 órában a város intelligensebb s az újabb tánczok után érdeklődő fiatalok oktatásban részesül. Jelentkezések napról-napra eszközölhetnek.

— A polgári olvasóköriben ma — vasárnap este — érdekes műsorral fillérestély lesz, melyen a tagok és vendégek előre láthatólag sokan fognak megjelenni.

— A közvetlen adófizetők úgy látszik nem nagy buzgalommal teljesítik adózópolgári kötelességüket, mert a közig. bizottság a járási főszolgabíró ellen kimondotta a felelősséget. A saját érdekeikben figyelmeztetjük a hátralékosokat adótartozásuk befizetésére.

— Francia tyukleölési mód. A francziák következőképen ölik le a tyukféleket: A leölést végző egyén balkezével megfogja a tarajt a fején és azt hátra hajlítja egészen az állat hátára és úgy fordítja, hogy a fej lefelé, a lábak pedig felfelé álljanak. Egy darab fával azután néhány ütést mér az állat csőrének tövére melytől az állat azonnal elkabul, érzéketlen lesz. A műtét második része, t. i. a tulajdonképeni leölés, abban áll, hogy az elkabított állat csőrért kinyitják és egy kis kézi ollóval a torokban levő véredényeket elvágják. A kiömlő vért pedig egy edényben felfogják. Elvérzés után az állatot azonnal megkopasztják és a végbélén át egy rántással a beleket kihúzzák, a belek helyét pedig selyem, vagy itatós papírral kitömik. Ebből csak az látszik, hogy a francziának sok idejük van egy tyuk leölésére. Mi magyarok egyszerűbben végezzük a szegény leölendő állattal, melynek utóvégre is mindegy francziásan ölik-e meg, vagy magyarosan, ha már megölik.

— Emlék a királynénak. Elhunyt nagyaszonnyunk iránt kegyeletét méltóan örökölti meg Torontál-Erzsébetlak róm. kath. hitközsége, a mely a hívek összerakott álléreiből Erzsébet királynénak emlékére a „Budapesti szivattyú- és gépgyár részvénytársaság (ezelőtt Walser Ferencz)“ jóhírű harangöntőjében egy körülbelül 400 kgros harangot rendelt meg, a melynek egyik oldalára magyarországi Szt.-Erzsébet, a másik oldalára elhunyt királynénk dombormű képét önteti megfelelő felirattal.

HIRDETÉSEK.

Amerikai zseborák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi szolingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségektől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

Darabja 3 frt.

A penge ***csillagos aczélből és a többi részei alpacéból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál
Budapest, V. ker., Kálmán-utca 15.

Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.

Kérje
The Continental
a Bodega Company

világhírű spanyol és portugál
borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege keresked-
sekben, valamint poharanként

az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: Budapest
IV. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán, a Gentry-Casínóval szemben.

Petrosényben kizárólag csak Jakabfi Rezső fű-
szerkereskedésében kapható.

MINDEN SORSJEGY UTÁNFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZÁSON JÁTSZIK.

UJSÁGIRÓK SORSJÁTEKA

FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
FRT.

5 NYEREMÉNY 20.000 KORONA STB.

AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVÁNCIÁRA 20% LEVONÁSSAL
AZ ÁLLALAT KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLJA

EGY SORSJEGY ÁRA: 1 KORONA

A legközelebbi húzás 1899. év január hó 4-én.

Előjegyezhetni:

a „Budaqesti Ujságírók Egyesülete“ sorsjátékezelőségénél

Bndapesten.

IV. kerület, Kossuth Lajos-utca 1. szám alatt.

Emlékül.

Legszebb és legkellemesebb egy jól sikerült arczkép. Alulírott Petrosényben időzésem alkalmával elvállaltok fényképek, vagy természet után egész életnagyságú arczképeket platino-tipio esetleg kréta- vagy olajfestmény kivitelben.

A mintaképek megismerhetők a divatárú-üzletek kirakataiban, hol felvilágosítás is adatik. — Egy kép elkészítése csupán 8 napot igényel.

LENGYEL LÁSZLÓ, táncztanító.

